

העורב הוא אבי האיש

עורב

הַעוֹרֵב הוּא אָבִי הָאִישׁ
מִגֵּנֵן לוֹ פְּדוּרֵי זְכוּכִית.
מִשֵּׁם הַמָּטָח הַנְּמוּךְ, הַצְּלִילָה
טֶפֶה שְׁחֹרָה בְּדוּקָה בְּדָם.
לָרָגַע תַּעֲיִיף מִבֵּט
תִּקְלֹט אֶת פָּנָיו, מְקַלְסֶתֶרִים,
נְעוּצֵי שֶׁרֶד
זָקָט וְחֹטֵם גּוּגוּלִי.
זַעֲקָת גְּבָהִים נִפְרָשֶׁת – עוֹל
עוֹל – מִי יִנְחֹשׁ מוֹצָאוֹ
וּבְכָל זֹאת.

בקלות

נִרְאָה מֶה יִקְדִּים, קֹצֶה אוֹ
מוֹדוֹת הָאֱהָבָה. זְמַן אֶרֶךְ הַקִּפְדָּתִי
עַל שְׂדֵרָה – זֶה גּוֹרְלִי, לְהַחְזִיר
סוּגֵי הַמְּגִדָּר כְּאוֹתוֹ עֵץ.
שׁוּם מְגִדָּל לֹא יִנוּחַ בְּאֻמְצֵעַ גְּבָהוּ,
כִּף הַשְּׂפָצָתִי דַּעֲתִי
טוֹמֶנֶת תַּחַת לְלִשׁוֹן מִכָּה נִצָּחַת.
תִּרְאוּ אֶת הַנִּרְקִיסִים, כְּתָרֵי מַלְכוּת
רְטֹשָׁה הַפְּרִיחָה. תִּרְאֵי אֵיךְ הַמְּמָטָר
מִפְזִיר עֲצָמוֹ בְּהֶעֱלָם.
נ', אֲנִי פוֹנֶה לְעֲצָמִי, אֵיךְ לֹא שְׁעָרָתִי,
נֶקֶל לְמוֹתָר.

גוֹלִיבְרִים

בְּשַׁחַר מְצִיתִים אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
בְּעָרֵב חוֹגְגִים אֲדִיסוֹנִיָּה.
כָּל הַמְצָבִיעַ תַּחְתָּם מְגִמִּיד.
אָבֵל בְּעוֹרְקֵי מְרִקִיעַ
אֵיקָרוֹס. אוֹלֵי הַמִּיתוֹס לֹא
הַתְּבַזְבוּ, וּמִשָּׁם חֲבָתִי לְכִנְפִים
מְנוֹפְפוֹת נְתִיבָה
לְקַפֵּץ – וְרַק הַגּוֹף עוֹצֵר
תְּשׁוּקָתוֹ לְרִתֵּק בְּעֲצָמוֹתִי
שָׁמַיִם וָאָרֶץ.